

Flyttedagen er saa langt større, at de Ulemper, der er forbundne med Udsættelse, ret beset, er overordentlig smaa i Forhold til de andre. Det er heller ikke rigtigt, hvad der bliver sagt, at Udsættelsen vil vække Misfornøjelse i Befolkningen. Tværtimod! havde jeg nær sagt, Befolkningen har allerede forsonet sig med Tanken, og der er overordentlig mange, der paa Grundlag af de Meddelelser, der har været i Bladene, om, at Tanken om Udsættelse af Flyttedagen var fremme, tror, at den allerede er udsat. Befolkningen som Helhed har sikkert forsonet sig med Tanken om, at man kan blive boende en Maaned længere i sin gamle Lejlighed, end man ellers kunde, fordi man ikke kan komme ind i sin nye Lejlighed.

Jeg skal til Slutning meget indtrængende anmode Venstrepartiet om at forandre sin Beslutning om at gaa imod Lovforslaget, fordi der vil opstaa en ligefrem Katastrofe, hvis man ikke udskyder Flyttedagen. Det maa dog veje noget overfor Betænelighederne ved Udsættelsen, synes jeg, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse og den samlede Magistrat har rettet en indstændig Anmodning til Regeringen og Rigsdagen om, at Flyttedagen maa blive udsat. Jeg vil i hvert Fald meget indtrængende anmode det høje Ting om at gaa med til at udskyde Flyttedagen, for at ikke alle de husvilde Familier med deres stakkels Børn skal komme til at staa uden Tag over Hovedet i mindst en Maaned og maaske i længere Tid, fordi der overhovedet ikke er tilstrækkelig mange Lejligheder her i Byen.

Ivar Berendsen: Ogsaa jeg finder det beklageligt, at det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) havde Bemyndigelse til paa sin Gruppes Vegne paa Forhaand at afvise Drøftelse af dette Lovforslag, men jeg skal erkende, at jeg ikke ser paa Skavankerne ved Flytning af Flyttedagen til den Grad med den omvendte Kikkert som det ærede Medlem, der nys talte (Jessen). Jeg kan meget vel se, at Skavankerne derved ikke er ubetydelige hverken for dem, der skal flytte ind i de Lejligheder, de nuværende Beboere faar Respit til at blive boende i, eller for Husjerne, som vi heller ikke har Lov til

ganske at se bort fra. De økonomiske Komplikationer med Hensyn til Huslejen og praktiske Vanskeligheder med Hensyn til Flytningen er ogsaa øjensynlige. Ingen af disse Skavanker synes jeg, der er nogen Grund til at gøre ringere, naar man omtaler dem, end de i Virkeligheden er. Men netop en Undersøgelse af, hvorvidt Hensynet til disse Skavanker ikke alligevel maa svinde overfor det, som jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Stege (Jessen) om, nemlig at der i de store Byer i Virkeligheden forestaar en Katastrofe, hvis vi ikke foretager et eller andet med Flyttedagen, netop en Undersøgelse heraf synes jeg, det vilde være en overmaade passende Ting for Folketinget at foretage. Jeg kan ikke se andet, end at naar man har den Forudsætning, som et demokratisk Ting som dette maa have, at Formaalet med Lovgivningen paa dette Omraade maa være en saadan Ordning af Flyttedagen under ekstraordinære Omstændigheder, som er bedst egnet til at mildne og afbøde Følgerne af den herskende Bolignød, og at man selvfølgelig maa være villig til at støtte det Forslag, som er et egnet Middel dertil — naar man har den Forudsætning, er det ikke nogen rigtig Maade at gennemføre dette paa, paa Forhaand at afvise Forhandling. Imidlertid er jeg ikke Optimist paa den Maade, som det ærede Medlem fra Stege; jeg tror ikke, det nytter fra denne Talerstol at anbefale et Parti at tage en anden Stilling, end dets Ordfører har sagt, det allerede har indtaget. Og jeg vil tage Konsekvenserne af dette og foreslaa, at vi lader Lovforslaget gaa igennem i den Skikkelse, hvori det foreligger, med de Stemmer, vi nogenlunde kan være sikre paa at samle om det, saa at det kommer op i Landstinget; vi maa saa haabe paa der at faa den saglige Drøftelse med de andre, med de rene Modstandere, som vi ikke kan opnaa her.

Fraenkel: Der er ingen Anledning for mig til at udtale mig vidtløftigt om Lovforslaget, navnlig efter at det er saa grundigt gennemgaaet af det ærede Medlem fra Stege (Jessen). De Faktorer, det her gælder om, ligger klart fremme for enhver. Enhver ved, at der er Bolignød i Landet, og enhver ved ogsaa, at for